

[Indenrigsministeren.]

Det første lovforslag går i det væsentlige ud på at indføje sådanne ændringer i den kommunale indkomstskattelov, der må anses for konsekvenser dels af de af finansministeren samtidig hermed foreslåede ændringer af kildeskatteloven, dels af de ved lov af 15. december 1967 indførte nye regler for den kommunale beskatning i hovedstadsområdet, hvorved den progressive beskatning i dette område blev afløst af den i den øvrige del af landet gældende proportionale beskatning. Endelig foreslås de ved loven af 15. december 1967 foretagne ændringer af reglerne om fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten indføjet i loven om kommunal indkomstskat.

Ved det andet lovforslag, *forslag til lov om ikrafttræden af lov om kommunal indkomstskat*, foreslås nævnte lov, der fastsætter de særlige kommunale skatteregler under en kildeskatteordning, sat i kraft den 1. januar 1970, det tidspunkt, der af finansministeren er foreslået som ikrafttrædelsestidspunkt for kildeskatteordningen.

Foruden selve ikrafttrædelsesbestemmelsen indeholder lovforslaget dels nogle mere teknisk begrundede regler, der må anses som konsekvenser af det af finansministeren fremsatte lovforslag om kildeskatteordningens ikrafttræden, dels bestemmelser om, hvorledes der i forbindelse med overgangen til kildeskæt skal forholdes med de kommunale skatter og kirkelige afgifter, der pålægges for skatteåret 1969-70. Den foreslåede ordning af sidstnævnte spørgsmål går ud på, at opkrævningen af disse skatter og afgifter bortfalder i de enkelte kommuner, for så vidt angår de terminer, hvis sidste rettidige indbetalingsdag indtræder efter den 31. december 1969, idet man herved skattebetalingsmæssigt set opnår en jævn overgang til det nye skattesystem og samtidig undgår at skabe unødige likviditetsproblemer for kommunerne. Den andel af den for skatteåret 1969-70 pålignede opholdskommuneskat, der herefter skal betales i kommunerne, vil således afhænge af den enkelte kommunes

opkrævningsordning, d.v.s. at der i kommuner med tidlige opkrævningsterminer skal svares en større andel af kommuneskatten end i kommuner med sene opkrævningsterminer. Ser man imidlertid på den samlede skattebetaling i kalenderåret 1969, vil forholdet — når henses til de nugældende betalingsterminer — blive det, at ingen skatteydere i det nævnte kalenderår kommer til at betale mere end 1 års kommune- og statsskatter, og at nogle vil komme til at betale mindre end 1 års statsskat. F. eks. skal skatteyderne i Københavns kommune i nævnte kalenderår betale 2 kvartalers stats- og kommuneskat for skatteåret 1968-69 og to kvartalers kommuneskat for skatteåret 1969-70, altså i alt 4 kvartalers stats- og kommuneskat, medens skatteydere i kommuner, hvor 3 kvartaler af den for skatteåret 1969-70 pålignede kommuneskat skal være betalt inden 1. januar 1970, i kalenderåret 1969 vil komme til at betale 1 kvartals stats- og kommuneskat for skatteåret 1968-69 samt 3 kvartalers kommuneskat og 2 kvartalers statsskat for skatteåret 1969-70, idet der jo efter finansministerens forslag i alle kommuner kun skal betales 2 kvartalers stats- og kommuneskat for skatteåret 1969-70. Den samlede skattebetaling i en sådan kommune bliver således i kalenderåret 1969 4 kvartalers kommuneskat og 3 kvartalers statsskat.

Idet jeg i øvrigt tillader mig nærmere at henvise til lovforslagene og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslagene til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m. (Inddrivelse af afgifter, som opkræves af toldvæsenet)*.

Den nye lov om almindelig omsætningsafgift medfører en væsentlig forøgelse af antallet af virksomheder, der skal opkræve afgift, og dermed også af antallet af udpantningssager. På grundlag af erfaringerne